

Posudek oponenta rigorózní práce – Svoboda usazování v mezinárodním právu soukromém

Tématem předložené rigorózní práce je Svoboda usazování v mezinárodním právu soukromém. Kolega Mgr. Bc. Andrej Štaňko se ve své práci, která má rozsah 116 stran, zabývá otázkami, které se týkají obchodních společností a mezinárodního práva soukromého, zejména pak přeshraničním přemístěním sídla obchodních společností.

Otázka svobody usazování a přemístění sídla společnosti je tématem, které se dotýká několika právních oborů – vedle mezinárodního práva soukromého a evropského mezinárodního práva soukromého je potřeba vzít v potaz i evropské právo a právo obchodní. Vzhledem k tomu, že se jedná o oblast, která prochází dynamickým legislativním vývojem a která je předmětem i soudního výkladu, je nutno konstatovat, že se v daném případě nejedná o téma jednoduché.

Lze konstatovat, že si autor vybral téma aktuální a přínosné, které byt' bylo obecně již v české literatuře zpracováno, tak je s ohledem na současný vývoj stále aktuální.

Autor práci rozdělil do čtyř celků.

V první části rigorózní práce (kapitoly 1 – 5) se zabývá pojmy primární a sekundární svobody usazování v komunitárním právu a představuje inkorporační teorii a teorii sídla. Dále autor v této části rozebírá základní judikaturu SDEU ohledně přemístění sídel společností, představuje základní linii judikátů – počínaje Daily mail až po judikát ve věci Cartesio a dovozuje základní myšlenkovou linii, která vede Soudní dvůr při jeho rozhodnutích. Autor se v této části věnuje i soutěži právních řádů ohledně úpravy základních otázek korporálního práva. V této části lze ocenit i to, že autor představuje základní úpravu korporálního práva USA a zabývá se i takovou praktickou otázkou, jako je postavení představenstva vůči akcionářům (str. 62 a násl).

Ve druhé části práce (kapitola 6) se autor věnuje právní úpravě nadnárodních forem společností, které jsou zakotveny komunitárním právem. Představuje zde především Evropskou společnost a ve stručnosti se věnuje i Evropské družstevní společnosti a návrhu právní úpravy European Private Company.

Ve třetí části své rigorózní práce (kapitola 7) se autor věnuje otázkám obzvláště aktuálním a to je volný pohyb subjektů kolektivního investování. Správně zde poukazuje na regulační činnost ČNB (str. 105,106), která má de facto vliv na výkon svobody usazování těchto subjektů.

Ve čtvrté části své rigorózní práce (kapitola 8) se pak autor zabývá především významem zákona o přeměnách pro svobodu usazování z pohledu českého právního řádu.

Co se týče výběru literatury, tak ten považuji za dostatečný – a to jak literatury domácí, tak i zahraniční.

Taktéž rozsah rigorózní práce – 116 stran považuji za vyhovující.

Co se týče formální úrovně zpracování práce, tak zde mohl autor své rigorózní práci dle mého názoru věnovat více pečlivosti. V práci se objevují překlepy (např. str. 10 „v podobě právní nejistotě“) či nadprůměrné používání nepřesných pojmů (např. str. 22 „někdy se zneužívá“, „některé předpisy stanoví“).

Dále lze autorovi vytknout, že ne vždy jasně vyargumentuje své názory či odkáže na příslušný zdroj v literatuře – např. 19 a právní úprava usazování pojišťoven.

Obzvláště je nutno poukázat na str. 91, kde se autor zabývá velmi důležitými otázkami ohledně statutu cenných papírů. Autor zde tvrdí, že základní statut cenného papíru se řídí stejně jako osobní statut emitující společnosti. Dále zde autor uvádí, že u zaknihovaných cenných papírů bude věcný statut určen dle sídla rozhodujícího zprostředkovatele držby cenného papíru.

V rámci obhajoby své rigorózní práce by se měl autor vyjádřit k otázce, jak k těmto svým závěrům dospěl a objasnit je v kontextu českého právního řádu. Dále by měl uvést, zda v této oblasti existuje nějaká mezinárodní úprava.

Závěr:

V předložené rigorózní práci se dle mého názoru autorovi podařilo dobře analyzovat otázky svobody usazování v kontextu mezinárodního práva soukromého a evropského práva.

Předloženou rigorózní práci doporučuji k obhajobě a jsem toho názoru, že tato práce je způsobilá obhajoby. Pokud bude práce úspěšně obhájena, doporučuji udělení akademického titulu JUDr.

V Praze dne 3.1.2011

Univerzita Karlova, Právnická fakulta, Katedra obchodního práva
JUDr. Jan Brodec, LL.M. Ph.D.

